

3) *Eneste Behandling af:*

Forslag til Lov om en Jernbane fra Masnedø Station til Masnedø tilligemed en Havn sammesteds og en Dampfærgeforbindelse imellem denne Havn og Drejøved.

4) *Eneste Behandling af:*

Forslag til Lov om en Dampfærgeforbindelse over Storebelt.

5) *Eneste Behandling af:*

Forslag til Lov om Fremmedes Fiskeri under Færøerne.

6) *Tredie Behandling af:*

Forslag til Bygningslov for Staden Kjøbenhavn.

7) *Eneste Behandling af:*

Forslag til Lov om Afgiftsgodtgjørelse ved Udsørel af Brændevin.

8) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om et Tillæg til Pensionslov af 5te Januar 1851.

Mødet hævet Kl. 4.

Ni og Tredstydstyvende Møde.

Mandagen den 11te April 1881, Kl. 1 1/2.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Siden forrige Møde er paa de Herrers Pladser omdelt en Indstilling fra Udvalget for Forretningsordenen. Det paahviler Formanden at gjøre Forslag til Behandlingsmaaden af denne Sag. Afgjørelsen af Forslaget vil ske i næste Møde; men jeg nævner allerede her, at mit Forslag vil gaa ud paa, at Sagen gjøres til Gjenstand for tvende Behandlinger, nærmest efter Reglerne for Lovforslags 2den og 3die Behandling.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 5 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov angaaende Dpretelse af en Kreditforening af Grundeiere i Kjøbenhavn og Omegn.

Der afgaves 38 Stemmesedler, som alle vare gyldige.

Valgte bleve Fischer, Hasle, Kayser og C. Møller, hver med 38 St. og Ussing med 37 St.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 73 af 23de Mai 1873.

(Lovforslaget findes i Tillæg A.)

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Schlegel: Det foreliggende Lovforslag er i sit Omfang ikke stort, men det berører et Spørgsmaal, som er af den allerførste Betydning for Samsundet, og det rører ved et Punkt i vor Lovgivning, som jeg tror, kan være af en særlig Betydning for en heldig Udvikling af dette Spørgsmaal. Efter den ældre Lovgivning, den, som gik forud for Næringsloven af 1857, var det en Betingelse for at faae Tilladelse til at udsjænke Brændevin som Bærtshusholdereller Restauratør osv., at den Vedkommende var 45 Aar gammel, og at han var i Besiddelse af passende Egenstaber, samt at der var en Trang til, at der kom flere saadanne Næringsdrivende, hvilket Alt var overladt til Dørighedens Skjøn. Næringsloven af 1857 frigaav helt denne Næring ligesom faa mange andre Næringer, og der kom til at her ske den fuldstændigste Frihed, naar man iøvrigt opfyldte de faa Betingelser, som Næringsloven stillede for at faae Næringsadkomst. Det viste sig meget snart, at dette Forhold ikke var heldigt; det ledede til, at der var en overmaade stor Mængde Mennesker, som kastede sig over denne Næringsvei, og det medførte mange Ulemper. Man blev snart opmærksom paa, at det var baade i sædelig og moralsk Henseende en forkastelig Ordning. Da man i 1873 gav en Lov, som i flere Retninger begrænsede Næringsloven, havde man sin Opmærksomhed henvendt paa dette Punkt, og det blev modtaget med en, jeg tør sige, almindelig Anerkendelse fra Rigsdagens Side, da der i Loven af 1873 indeholdtes den Bestemmelse, at Byraadene i Kjøbstæderne og Kommunalbestyrelserne i de 6 Handelspladser kunde ved en Ved-